

SA SELLA

Sencelles. Associació de Premsa Forana. Núm. 45 Juny-Juliol-Agost 1996. 250 pta.

DESIMPER

PRODUCTES DE NETEJA

CATALINA REINES I ALTRES C.B.
CAMI VELL D'INCA,2
07310 CAMPANET
☎ 51 61 08 - 51 69 89

NOU RESTAURANT A BINIALI

Sa Cuina De M. Aina

Restaurant

C/. Sant Joan, 32 - Tel: 87 05 83 - BINIALI - SENCELLES - Mallorca - DILLUNS TANCAT

especialitat en carns al forn de llenya i en cuina casolana
servici de banquetes i menú diari de dimarts a divendres
s'agraeix telefonar per reservar taula

Editorial

Moltes coses han succeït des de la darrera vegada que arribà a ca vostra la revista Sa Sella; unes alegres, altres tristes, però totes ens han tocat el cor d'una manera o altra. Dia 18 de Maig, una data que pareixia hàviem de recordar amb alegria i esperança vers la nostra estimada terra Mallorquina (el Correllengua, la trobada d'Escoles Mallorquines, Sa Fira,...), un núvol passà de sobte, i una tempesta de llàgrimes caigué sobre la terra seca. Arribà la mort en un dia d'esperança, i qui més esperava d'aquesta data, ens deixà. Poques coses més podem dir d'aquest amic, Toni, Sa Sella et recorda. Quan a punt estàvem de defallir, la teva mà, el teu coratge ens empengué cap envant i, ara, aquí som recordant la teva fesomia alegre, la teva parsimònia,...

I la vida segueix, i ara, que Sant Bernat ja ha acabat la feina que començà Sta. Margalida, tornarem a la rutina i treball diari, però, Sa Sella continuarà essent el mitjà d'informació a través del qual tots vosaltres col·laboradors, donau a conèixer les vostres inquietuds i, com no, tu, subscriptor, que ets la benzina d'aquest motor que és Sa Sella, **Puja a Sa Sella, no t'ho perdis.**

Equip de Redacció (ordre alfabètic):

Joana Ferragut Fiol
Joan Bosco Florit Horrach
Joan Florit Salas
Guillem Mut Llabrés

Col·laboradors (ordre alfabètic):

Barramot
Tomeu Català
Simó Jordi Garau Matas
Margalida Llabrés Fiol
Jordi Llabrés Sans
Pere Mascaró
Sebastià Siquier i Ramis
Guillem Zuàzaga Llabrés
Es Rossinyol de Primavera

Nota de la Redacció:

Els articles d'aquesta revista expressen únicament l'opinió dels propis autors.

Revista Sa Sella
C/ Església, 3
CP 07140 Sencelles Mallorca

Portada: Sa Sella i el Correllengua.

Dipòsit legal: PM 400-89

Edita: Centre Cultural de Sencelles (1974) des de 1983.

Imprimeix: Tirrena SA
Carrer J. Gris
Tel. 555212 Manacor

L'Esbart del Pi i la Coral la Violeta visitaren Sencelles

Feia poca estona que la Selecció Espanyola, injustament, havia quedat eliminada de l'Eurocopa d'Anglaterra davant la selecció amfitriona del campionat. Les persones que encara quedaven dins ca'n París, cafè situat a devora la Plaça, estaven indignats del que havien vist. Però una mica més tard, una veu llunyana exclamà: "ja arriben..." i de cop i volta l'ambient trist i fred es va transformar,

t o t s
e s t a v e n
p e n d e n t s
d e l q u e
e s t a v a a
p u n t d e
s u c c e i r.

Arribaven
e l s
c o m p o n e n t s
d e l a C o r a l
L a V i o l e t a
i l 'E s b a r t
d e l P i d e
C e n t e l l e s
q u e
v i s i t a r e n e l
p o b l e d e
S e n c e l l e s

on per unes hores varen canviar l'ambient de tranquil·litat que es respirava aquell dissabte desastrós.

Després de les presentacions i salutacions a les persones ja conegudes durant la visita que la revista Sa Sella va fer durant el passat mes de febrer, a aquest poble de la comarca d'Osona, els components de les dues agrupacions es varen integrar com a uns sencellers més.

Més tard a l'Església tot ja estava preparat per a l'actuació de la coral centellenca on el poc públic que hi va assistir va poder disfrutar de sentir cançons tan tradicionals i significatives com "La Balenguera" o "Dama

de Mallorca". Després del concert, l'Esbart del Pi ens va obsequiar amb una selecció de balls típics de la seva comarca.

Tots plegats (l'Esbart, la Coral La Violeta, el grup Es Jonc i la Coral Sor Francina-Aina) ens reunirem en un sopar de germanor on vàrem poder intercanviar diferents comentaris sobre les activitats que cada grup desenvolupava i

r e l a c i o n a r -
n o s u n p o c
m é s , a i x ò
s í , n o h i
v a r e n f a l t a r
e l s d i f e r e n t s
b a l l s d e b o t
(j o t e s ,
b o l e r o s) p e r
p a r t d e l
J o n c n i
t a m p o c
s a r d a n e s
p e r p a r t d e
l 'E s b a r t ;
a r r i b a n t a i x í
a p a s s a r u n a
v e t l l a d a
a g r a d a b l e .

Arribà el moment més trist per a tots, el moment de la despedida, encara que es va convertir amb un "fins després" ja que a principis del mes de setembre (si Déu ho vol) i coincidint amb el 2on. Aniversari de la revista *El Portal*, el grup Es Jonc oferirà els seus balls típics a tots els centellencs per unir més els llaços d'amistat que varen començar gràcies a la troballa que vàrem fer des de la revista *El Portal* i *Sa Sella* de la similitud que hi ha entre Centelles i Sencelles.

(Aquest és l'article que aparegué publicat a *El Portal* de Centelles com a crònica de la visita de les dues entitats culturals centellenques.)

Guillem Mut - Revista Sa Sella

CARTA: De dilluns a dilluns

Els sencellers és evident, que de moment, ja ens hem posat d'acord amb l'aspecte gastronòmic, coques amb verdura, amb trempó, amb pebres torrats, panades, robiols, plats dolços i tota classe de delícies culinàries de què gaudim durant tot l'any a les diverses i constants festes que celebrem al nostre poble. De Sant Antoni fins a Nadal no hi ha festa ni celebració on hi falti res de tot això. La gran discussió és qui fa les coques més dolces, les panades més bones, o quina associació té la capacitat de fer els buffets més grossos i més saborosos.

A mi personalment em fa la impressió que les festes del poble, i de rebot tota l'activitat cultural que feim al llarg de l'any, és una activitat que qualificaria com "activitats de cap de setmana", és a dir, unes activitats i unes despeses que estic segur que omplen de goig els visitants i als nombrosos sencellers que viuen a altres llocs i que gaudeixen del nostre poble els dies de festa i les vacances.

Però també em fa la impressió que la majoria d'aquests sencellers de cap de setmana i vacances, desconeixen quines són les necessitats culturals del nostre poble. Ells viuen bàsicament a Ciutat, gaudeixen durant tota la setmana d'una gran oferta cultural, tenen els seus infants a col·legis ben equipats, disposen de tota sèrie d'activitats extraescolars, estan enrevoltats de biblioteques ben assortides, tenen a prop museus, cinemes, teatres... etc, durant tota la setmana. I és clar que els cap de setmana gaudeixen vivint allò que des de Ciutat s'entén com a poble pagès: festa, diversió, vida de poble, amics, bon menjar i tot allò que té de tòpic i de típic la vida als pobles de Mallorca.

Però és més que evident que aquí, a Sencelles, encara que poca, hi ha un grapat de gent, que tenim fills en edat escolar, i que vivim tot l'any al poble. Que el nostre problema és evitar que nosaltres mateixos qualche dia hàgim de partir per cercar una millor educació per als nostres fills.

Aquestes reflexions que he exposat em varen venir al cap precisament durant una d'aquestes

festes que tan sovint tenen lloc al nostre poble. Era al claustre del col·legi durant el sopar que la Coral i el Jonc oferiren a les entitats de Centelles que ens visitaren durant el mes de juny. Durant aquest sopar es comentava com és d'agradable el claustre de les escoles per organitzar certes activitats; jo compartesc aquest criteri, és un dels llocs més acollidors de Sencelles per dur a terme activitats a la fresca.

Però em dol com a senceller de dilluns a dilluns, i sobretot com a pare, que poca gent s'adoni de les greus mancances que pateix el col·legi de Sencelles, sobretot a la part antiga, de les persianes destrossades, de les rajoles abaldufades, de les parets antigues que la humitat va rovegant a poc a poc, de la pèssima instal·lació elèctrica, de la biblioteca que pateix fortes mancances de tot tipus, de la manca d'activitats que pateixen els nostres fills i joves de dilluns a divendres, de la poca o nul·la inversió econòmica que es destina per intentar solventar aquests problemes, i tantes de coses que fan que el claustre sigui la cara bona del centre, però no la vertadera.

Però el que és menys comprensible és que aquesta situació té lloc en un temps en què l'Ajuntament de Sencelles està invertint molts de doblers en obres que, si tenen res de discutible, és la seva prioritat. Com per exemple el cost de la reforma (o destrossa) del carreró de l'Obra, hagués estat més que suficient per solventar alguns problemes abans enumerats. La conclusió és que falta voluntat política per solventar uns problemes reals i es tenen massa ganes de fer actuacions de cara a la galeria, sense cap planificació i sense haver fet prèviament una relació de prioritats.

No és la meua intenció, ni ho ha estat mai ofendre ningú, però demanaria als sencellers de cap de setmana, sobretot als que teniu fills en edat escolar, que reconeguessiu qualche dia que sou uns privilegiats, que teniu la sort de poder disfrutar del millor del nostre poble i l'avantatge de no haver de patir el pitjor.

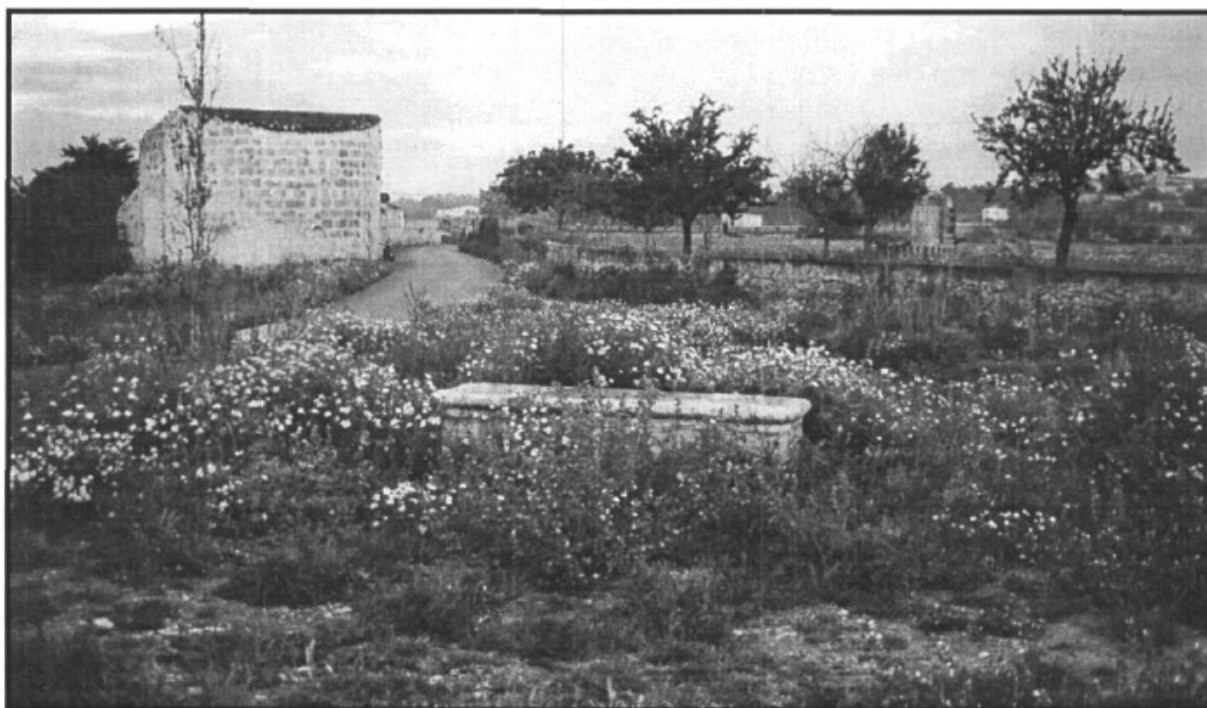
Vos demanaria a vosaltres que col·laborau

d'una manera indiscutible en totes les activitats i festes que tenen lloc a Sencelles, que prenguéssiu consciència sobre la discriminació cultural i educativa que pateixen els 160 nins i nines que viuen i aprenen a Sencelles de dilluns a dilluns. Vos demanaria que intentassi esbrinar com és la vida a diari d'aquest poble que tots tant estimau, i que intentassi lluitar tots junts per millorar Sencelles, però començant pel pilar fonamental de tota societat lliure i democràtica, que és l'educació.

Si els sencellers hem estat capaços de posar-nos d'acord que les nostre panades, coques, robiols, i la resta de menjues són les millors de Mallorca, no em cap cap dubte que amb un poc d'esforç i de voluntat, serem capaços de posar-nos d'acord amb moltes altres qüestions que encara que no llevin la fam, ens ompliran de debò.

Jaume Arrom i Roig

ES NYARRO SENCELLER

LLOCS D'OCI, O D'OI ?

Aih!. He passat un mes dedicant-me només a meditar, per decidir quin dels molts "nyarros" que hi ha a Sencelles, -per la nostra desgràcia-. Sortiria "retratat" a Sa Sella. I de poc va servir. Per "casualitat", vaig donar una passejadeta pel pou Major, i em vaig voler asseure a un pedrís allà instal·lat, (per la comoditat i espai del cos dels sencellers, segons el nostre batle), però aih! Quina fotuda, no vaig tenir altra idea (això en conya), que fer-ho damunt un card tot esplendorós que surt a la foto, que havia crescut quasi damunt el pedrís.

Què vos havieu pensat?. Encara em cou... au idò. A tots els qui els ha passat el mateix que jo, a dir-ho amb un escrit a la redacció de Sa Sella.

"Es rossinyol de primavera"

Carta oberta a T.V.S.

Dissabte tretze de Juliol es va convocar un ple extraordinari a l'Ajuntament. Com sempre, el regidors del grup municipal Sencellers Independents ens trobarem a Can Paris una mitja hora abans de començar el ple. Amb això que veim entrar en Josep Pons, Bitzo, i ens estranyà. Li diguérem: -Pep, i que no mos has de filmar avui de matí?. -No, m'han dit que no hi havia res que interessàs-.

És evident que no descobrirem res de nou, però així i tot quedarem bocabadats de la manipulació constant que es fa per part de la majoria municipal del PP de la informació que dóna T.V.S.

Voleu dir que no és interessant que el PP proposa a aquest ple la concertació d'un préstec de 10 milions de pessetes, quan al seu programa electoral asseguruen i prometen que no endeutaran al poble ni una pesseta.

Voleu dir que no és interessant saber que les obres del carreró de l'Obra s'han fetes sense firmar abans l'escriptura de cessió de terrenys, i que el Batle va afirmar que l'havien firmat oralment (ja ens agradaria veure una firma oral)?. A més no se'ns va voler informar del contingut d'aquest document "oral".

Voleu dir que no és interessant saber que el grup municipal dels S.I. va demanar pels abocats incontrolats de fems que hi ha al nostre poble i ens contestaren el mateix que fa un any, que aviat estarà arreglat; demanarem quan acabarà la restauració del Pou de Judí i ens contestaren igual que fa un any: aviat; presentarem una moció condemnant les paraules de l'ex-president d'aquesta comunitat, el Senyor Gabriel Canyelles, que insulta greument la dignitat de les dones en unes declaracions radiofòniques, i se'ns va contestar que això no tenia res a veure amb la política municipal...?

Voleu dir que no és interessant saber que els S.I. demanarem per l'incompliment constant de la resolució municipal, aprovada per unanimitat, que fa referència a la

normalització lingüística i amb una demostració de demagògia, ens digueren que l'Estatut contempla l'existència de dues llengües oficials, i que per això la majoria d'impresos de l'Ajuntament segueixen estant en castellà?

Voleu dir que no és interessant saber que a preguntes dels S.I. al Batle en va dir que dins un grup municipal del PP no hi passa res de nou, és una bassa d'oli, quan tot el poble sap que hi ha hagut greus enfrontaments que fan perillar la governabilitat del nostre poble?. Gràcies a aquesta situació dins el grup municipal del PP, es va haver de retirar de l'ordre del dia el tema del préstec.

Senyors de T.V.S., si voleu informar, i teniu tot el dret de fer-ho, feis el favor de fer-ho amb criteris propis, donau a l'informació el vostre punt de vista, però no parleu d'imparcialitat quan vos heu convertit, per pròpia voluntat, amb "la voz de su amo" quan recordeu a cada passa els NODOS dels anys seixanta.

No vos estranyeu de la pèrdua de col·laboració que heu tengut des dels vostres principis fins ara, i això ho dèiem del convenciment que molta gent d'aquest poble col·laboraria amb una T.V. que tengués criteris propis, que estàs oberta a tothom i que no estàs ni dirigida, ni pagada, ni censurada per cap grup polític. La llàstima és que vosaltres heu perdut la poca credibilitat que vos quedava i ja no sou capaços de liderar un nou projecte de T.V. local.

Grup Municipal dels Sencellers Independents

Noticiari

Del 8 al 12 de maig es feu la tercera Caravana per la Pau al Sàhara Occidental. El batle de Sencelles, Guillem Ferrer representà l'ajuntament que com se sap és integrant del Fons Mallorquí de Solidaritat organitzador de l'acte.

La segona edició del Correllengua organitzat pel col·lectiu Joves de Mallorca per la Llengua passà per Sencelles i Biniali dia 18 de maig. La festa fou un complet èxit amb més de 150 corredors sencellers i binialers que hi participaren. L'acte al municipi va esser coordinat per SA SELLA amb l'ajut d'un grapat de membres i col·laboradors d'altres col·lectius.

La fira de Sencelles del tercer diumenge de maig va esser celebrada amb els actes habituals. La correguda ciclista va estar envoltada de polèmica amb la retirada de part dels equips que hi havien de participar. El guanyador fou Arnau Comas del CC Sencelles. Hi hagué també entre els actes de la fira un concert de jazz, una prova d'escalada esportiva, una exposició de fotografia de l'Obra Social i Cultural de Sa Nostra, l'exposició de ceràmica de l'escola de can Grau, etc.

A finals de maig es va procedir a asfaltar els carrers de Biniali on es feren les síquies de les conduccions d'aigües residuals i potables. Els carrers des Pou, Major, d'en Fiol i la plaça de la Immaculada recobraven la normalitat després de mig any de pols.

La nova delegada del Govern Central a les Illes Balears nomenada per l'executiu d'Aznar és na Catalina Cirer, de can Xargues que va prendre possessió a finals de maig. Les remodelacions que afectaren el Govern Balear amb el canvi de President inclòs, propiciaren que Josep Aloy, de can Papa sigui el nou Director General d'Educació. Ramon Servalls va cessar de Director General de Cultura i Esports per passar al mateix càrrec però a Agricultura.

Des del mes de maig el Col·legi Públic ca'n Bril compta amb els serveis d'un altre objector de consciència. Es tracta de Jordi Zuazaga Llabrés, de can Pou.

Les obres de reforma del carreró de l'Obra han estat envoltades de polèmica. Els treballs foren aprovats per l'ajuntament quan ja havien estat adjudicats per uns 5 milions de pessetes per part de la Conselleria d'Agricultura. En un

primer moment només es tomà un tros de mur en forma d'ela, però després es tornar esbucar per tirar recte i alinear la paret. La demolició i posterior reconstrucció del corral de la rectoria ha fet aparèixer una nova placeta.

El creuer de la carretera de Sencelles a Inca amb la carretera general d'Alcúdia continua provocant polèmica i accidents. La prevista

construcció d'una rotonda s'està retardant.

Dia 1 de juny el municipi de Sencelles va esser el protagonista del programa del Canal 4 de Ciutat POBLES. A l'emissió hi participà en Macià Llabrés, el segon batle, un xeremier, etc.

Dia 27 de juny es celebrà una votació al Col·legi Públic ca'n Bril per decidir si per el pròxim curs escolar es feia jornada continua o partida i el resultat fou el següent: amb un 90% de participació; el 73% votà a fer una jornada continuada i el 27% restant seguir fent jornada partida.

A principis de juny començaren les obres de remodelació de la casa que te la Fundació Mossèn Bartomeu Oliver i Amengual al carrer de Son Arrom. La casa que és els darreres de la seu de la Fundació del carrer de l'Església estava en un deplorable estat. L'acció s'inscriu dins dels objectius de l'entitat per tenir cura del seu patrimoni.

Entorn del 4 de juny s'instal·laren al centre de Sencelles els nous indicadors elevats de les travessies de les carreteres que passen pel poble.

El grup de sonadors i cantadors d'Es Jonc actuaren el vespre de dia 7 de juny a les festes del trentè aniversari de l'institut Juníper Serra

El vespre de dia 7 de juny el Club Ciclista Sencelles, juntament amb els altres que participaren al trofeu Pla de Mallorca celebraren un sopar de fi de competició i lliurament de premis.

Els nins i nines que participaren a la catequesi parroquial de Sencelles del curs 95-96 anaren d'excursió a Pollença com a fi de curs dia 8 de juny.

Dia 9 de juny el ciclista portolà Arnau Comas que milita al Club Ciclista de Sencelles es proclamà campió de Balears de les categories de cicloesportistes i masters especials després de guanyar la prova celebrada a Vilafranca de Bonany.

Durant aquest mes de juny començaren a la fi les obres d'eixamplament de la carretera de Sineu que transcorr durant un bon grapat de quilòmetres per dins el sud del terme de Sencelles. La modificació de la via ha fet desaparèixer les famoses voltes de Son Palou així com també han afectat al magnífic alzinar que estava inclòs als terrenys protegits per la Llei d'Espais Naturals.

Dia 9 de juny se celebrà la festa del Corpus. A Sencelles es feu una lluita processó pels carrers del poble que ara ja no s'adorna en profusió de domassos, cases obertes i ramellers a les voravies com es feia abans.

Aquest dia també fou aprofitat per l'Associació de Minusvàlids d'Inca i Comarca

per fer un dinar de germanor al puig de santa Magdalena d'Inca.

A mitjans mes de juny aparegué un nou diari, La Voz de Baleares que a Sencelles te com a corresponsal el col·laborador de SA SELLA Tomeu Morro.

Dia 15 de juny els més petits integrants de l'Agrupació Folklòrica Es Jonc de Sencelles participaren a una multitudinària trobada d'escoletes infantils de ball de bot a El Dorado de Magalluf.

Dia 23 de juny els mitjans de comunicació es feren ressò de l'ambient de crispació i d'enfrontaments que es respira dins del grup municipal de govern de Sencelles. Les discrepàncies entre Ventura Rubi i la resta de regidors del PP es creu que venen motivades pel retràs de

l'empresa Aigües Son Company en cedir la seva concessió d'abastament d'aigua a Cadagua, per la qual cosa Sencelles és el darrer poble de Mallorca que queda sense xarxa residuals.

Enguany les festes del titular de la Parròquia de Sencelles foren molt més lluïdes que altres anys com a conseqüència de que es va estravenir amb el 25è aniversari de l'ordenació sacerdotal del rector Simó Jordi Garau Matas. Hi hagué un solemne celebració litúrgica, sarau

amb es Jonc i amb Guiterres i Castanyetes, excursió a Jornets, festa infantil, etc.

A principis de juliol els veïnats de Jornets es queixaren de les obres que el propietari de la possessió, Josep Planas i Llabrés de Jornets, feu a la plaça del llogaret. Es construïren voravies i se sembraren arbres en terrenys que els veïnats consideren públics. Aquestes obres són vistes com un primer pas per tancar el camí que de Jornets parteix cap a Son Bordils i el camí vell de Costitx.

El president de la Comunitat Autònoma, Jaume Matas, i el president de l'Associació de Premsa Forana, Miquel Company, varen signar dia 8 de juliol un conveni de col·laboració

pels anys 95,96 i 97. L'acte va tenir lloc a la seu que l'Associació té al poble de Sant Joan.

Ramon Servalls, regidor de Sencelles, que feia un mes que havia estat

nomenat nou conseller d'agricultura, va ésser contractat per dos anys com a responsable de l'àrea de relacions externes del Reial Club Esportiu Mallorca, deixant de banda la seva carrera política.

El darrer diumenge de juny al fascicle corresponent de la Gran Enciclopèdia de Mallorca hi aparegué la veu SELLA, SA, fent referència a aquesta publicació.

La finca refugi d'animals que té la Fundació Loreto Carballo a can Mutxo, a la carretera

d'Algaida continua generant polèmica. L'ajuntament no vol informar favorablement a la declaració d'interès social si abans no es fa una consulta als veïnats sobre les activitats de la finca.

Els veïnats de Biniali celebraren un any més les festes de sant Cristòfol. Com cada any no hi mancà l'ofici solemne, la benedicció de cotxes i conductors, la representació teatral, la revetla musical, l'homenatge als majors i les tonades de Guiterres i Castanyetes.

Continues els problemes relacionats amb la recollida de fems. Al merder que es formà l'any passat amb el cobrament de rebuts a les cases de fora vila, s'hi afegeix ara un servici molt deficient i la circumstancia que Sencelles és el darrer poble que encara no té parc verd. Mentre tant el solar de la carretera de Pina vessa ferralla i brutor donant una pèssima imatge del poble.

Ruberts celebrà un any més les festes de la Mare de Déu del Carme. No hi falta el ball de bot amb Balladors de Lluc, el duo Yesterday, la festa infantil, l'homenatge als majors i els sopars populars.

Dia 18 de juliol es desplaçà fins al local de la gent gran de Sencelles la unitat mòbil de la Germandat de Donants de Sang de Mallorca per facilitar les periòdiques donacions dels sencellers.

Al Centre d'Expositors que té l'ajuntament

d'Inca al carrer de la Sirena d'aquella ciutat hi penjaren els seus quadres a partir del 18 de juliol i fins a final de mes, en coincidència amb les festes de sant Abdon i Senén, els artistes gràfics Neus Vallès de Sencelles i Miquel Àngel Torrens de Ruberts.

La veu SENCELLES de la Gran Enciclopèdia de Mallorca va començar a aparèixer a partir del diumenge 21 de juliol. Socis i subscriptors de SA SELLA varen durant el mes de gener i febrer revisar l'article en qüestió per evitar més errades de les estrictament inevitables.

Els nins i nines de Sencelles anaren de campament a la Colònia de sant Pere de dia 22 a dia 26 de juliol. La trentena de nins anaren acompanyats pels monitors de la Parròquia de sant Pere de Sencelles.

La depuradora de Santa Eugènia que ha construït l'IBASAN en terrenys de sa Cova Monja de Sencelles, va quedar inaugurada dia 24 de juliol. És previst que la depuradora en el futur també tracti les aigües residuals de Biniali.

L'Agrupació Folclòrica Es Jonc de Sencelles visità des de dia 25 de juliol fins dia 30 del mateix mes un grup folclòric de la localitat portuguesa d'Ilabo. És previst que els portuguesos tornin la visita als sencellers a finals del mes d'agost oferint una actuació de les seves dances i músiques.

Els majors celebraren una festa d'estiu dia 28 de juliol amb una bona gelatada al seu local social.

Agència de selleters

Notícies Fresques

Encara estic esperant a veure qui serà es capet il·luminat que pensarà a fer un passeig a damunt es nestopea per arribar fins as cementeri tranquil·lament.

Me maten aquests mossons de politics que surten per sa tele i s'omplen sa boca presumint de lo que tenim a Sencelles, que si coral, teatre, jonc, festes, televisió, bàsquet, ceràmica, revista, etc. ... però resulta que hi és tot això més a pesar d'ells que no gracies a ells...

No acab d'entendre aquest interès desfermat de na Faveta per dir-se batlessa de Biniali si lo que realment lo que és és delegada de batlia a Biniali. Uep! que no és lo mateix això!. No és lo mateix esser cap de fava, que tenir una fava en es cap... no és lo mateix tenir es cuc de s'oreia malalt, que estar malalt per tenir un cuc a s'oreia... no és lo mateix menjar per viure que viure per menjar... no és lo mateix tocar es orgues que es orgues de tocar, o si?, o no?. Bé ja m'he embuiat ...

Mirant sa guia telefònica hi trobes coses ben interessants. Com per exemple que Sa Nostra encara ara és Caja de Baleares, que la nostra parroqui resulta que no és de Sant Pere sinó que encara és de San Pedro. Que ca ses monges és Convento de las Hermanas. I que voleu que vos digui: Hableme en cristiano y como Dios manda.

Aquest guimet nostro és un puta... va fer es servici an es Sahara i ara hi va voler tornar per saludar un altre pic es morets... Lo que m'ha sorprès és lo conscienciat que ha tornat amb

tot aquest trui de s'autodeterminació des poble saharauí. Mirau com són ses coses, amb una setmana de viatge a n'es desert va venir ben convençut, i en canvi fa coranta anys que és a Mallorca i de sa nostra autodeterminació no sabe no contesta.

Me pareix molt bé que si arreglen es carreró i això els hi costa doblers ho vulguin fer sabre, però posar aquell nyarro de cartellot blau aferrat a l'iglesi és una falta de respecte i de molt mal gust.

A altres pobles pilota han presentat en què consistirà això des pla pilot de normalisació.

Ara, comprar amb les targetes VISA o Caixa Oberta de "la Caixa" té regal. Segur! Per cada 1.000 pts. de compra que faci amb les seves targetes, rebrà 1 punt que podrà canviar per regals. Com més compres habituals pagui amb targeta, més punts aconseguirà. Sol·liciti el catàleg de regals en qualsevol oficina de "la Caixa". Perquè ara, pagar amb targeta al supermercat, al restaurant, als grans magatzems, als comerços..., té regal. Segur!

Programa validat del 15 de juny de 1996 al 15 de gener de 1997

Noltros, que deien que teníem tant de bo, encara no sabem amb a quina pilota hem de jugar. Per si de cas jo ja he filat qualche idea en què tudar es vuit millonets: podriem canviar es indicadors de camins que posaren l'any passat plens de faltes i errats (fer i desfer, com sempre!), podrien fer es certificats de residenci en mallorquí (a n'aquestes altures i encara anam així!), podrien anunciar es cursets de natació amb sa llengo d'aquí (ja que d'aquí és s'aigo per nedar...), podrien avisar a n'es consell rector de sa denominació d'origen de vins Binissalem-Mallorca que a ses etiquetes posen encara Sancellas, podrien canviar sa placa des pavelló cobert que posa Sancelles, canviar es lletrero des cafè C'an Papa, per un de correcte, bé podrien fer tantes coses que segur que quedarà en no res. Es 4 de sempre que se quedaran es doblers...

Vaig queda aborronat quan vaig sentir es batle que a sa visita dels centellencs les va dir que les donaria un stiptis de Sencelles...

Me va agradar molt es reportatge de TVS des curset de vela des nins de Sencelles. Es tros que més me va emocionar va esser sa classe pedagògica que va fer en Servalls sobre quines eren ses nostres banderes: ses des castellet. Mem si s'anima i mos desenterra sa bandera que perderen es sencellers a ses germanies! Pobre angelet!. Això és que degué quedar

enlluernat amb tanta senyera des Correllengua.

Mira que bé ho haurà tengut es rector. Amb ses obres des carreró li hauran arreglat es portal de darrera de sa sacristia, que sa veritat ja feia vergonya ensenyar aquells bloquets d'hormigon des de fa més de 15 anys...

Jo per mi faig més jo des d'aquí que trenta programes pilota. Ho dic perque quan varen inaugurar La Caixa m'hi vaig queixar i fort que no haguessin possat es lletrero en mallorquí. As cap de tres mesos el canviaren i ara diu lo que toca dir : Caixa , que no és Caja ni Capsa.

Si voleu tirar una carta a n'es buson de sa plaça haureu de sabre que s' horario limite de recogida es de tal hora a tal hora. Si fiets meus, es carter no recueix a les vuit, sinó que recoge a las ocho.

Vos podeu imaginar que ja fa tres anys que per ses festes d'agost presentaren aquell famós llibre d'història de Sencelles i Costitx, i que encara no ha arribat a sa Biblioteca municipal. No vos pareix que és molt de temps per fer cent metros des de la Sala fins a can Grau ?

I amb so arbre de devant sa cafeteria..., que deven esperar Santa Àgueda per ja tenir es fogueró fet.

En Barramot

Deu Anys de Vida

Al número 7 de la revista SA SELLA corresponent als mesos de l'hivern de 1986 hi podíem llegir el programa oficial de les festes de santa Àgueda que un any més havien estat organitzades pel Centre Cultural. Recordem que el Centre va esser qui va fer renéixer i revitalitzar la festa de la co-patrona durant els anys setanta. Aquell any de fa deu anys la festa consistia bàsicament en el fogueró i la torrada, la revetla animada per madò Buades i el seu grup de ximbombes i glossadors de sa Pobla, la cercavila dels xeremiers i el concurs de carrosses.

Sa Sella Deu Anys

El Monument de la Tia Xiroia

Mn. Pere Joan Llabrés i Martorell, Canonge de la Seu de Mallorca, en la seva obra biogràfica de la nostra Beata publicada l'any 1989, ha dit que "a l'ombra d'un lledoner, a la plaça de Sencelles, Francinaina dalt del monument atreu tothom cap a Deu"; i els mateixos sencellers hem de reconèixer que a voltes ens sentim seduïts per aquesta força espiritual. El treball que avui vos present, és una senzilla història d'aquest monument, un grapat de fites històriques que consider engrescadores i que tots els sencellers per naturalesa hem d'estimar. Mn. Bartomeu Oliver, en el seu memorable llibre biogràfic de la tia Xiroia dedica tot un capítol a historiar sobre aquest monument, d'aquí i d'altres fonts he elaborat el següent resum històric.

Qualque visitant devot del sepulcre de sor Francinaina havia mostrat estranyesa de no veure a Sencelles cap monument a la Mare Superiora. Les seves paraules no caigueren en terra i alguns amics de la venerable començaren a parlar-ne. Dia 28 de novembre de l'any 1954, hi hagué una reunió amb totes les forces vives a la Sala. Tothom posa emperons, encara que no foren escoltats. Dia 10 de desembre se celebrà una altra reunió al convent de la caritat, i l'endemà una comissió designada partia cap a Ciutat a veure escultors. Quan tornaren feren a saber a la gent que pel Centenari de la mort de Sor Francinaina, que estava previst celebrar el mes de febrer vinent, no estaria enllestit el monument, tot el poble rebé la notícia amb molta pena.

reunió de tot el poble a can Garrover, centre de l'Acció Catòlica parroquial i Casa del Teatre. Alguns dels més decidits parlaren i feren propostes. Tot el poble decidí tirar endavant. Es discutiren detalls, es van nomenar comissions, es repartiren feines, s'obrí un subscripció popular entre eles sencellers i les religioses de la Congregació de les Germanes de la Caritat s'oferiren per recollir donatius dels devots dels pobles que tenien convents. En poc temps recolliren 137.241 pta., més doblers dels que necessitaven. Amb les sobrances es feu devora el monument l'escalonada de pedra viva que dona accés al Portals dels Homes de l'església parroquial.

Dia 27 de febrer del 1955 es va celebrar solemnement el I Centenari de la mort de la tia Xiroia, i es va inaugurar l'any jubilar per commemorar tal aniversari, al capvespre de la diada l'Excm. I Rvdm. Sr. Bisbe de Mallorca Dr. Jesús Enciso de Viana va beneir i col·locar la primera pedra del futur monument.

El 8 d'agost, estava prevista l'arribada de l'estàtua a la Vila. El poble estava entusiasmat, van enramellar amb murtra, cossiols i domassos tot

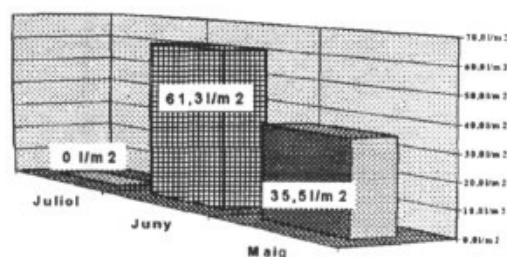
el carrer Major, avui de sor Francinaina, i anaren a rebre'l de bon matí a sa Creu de sa Cometa. El retard de l'arribada fou considerable. Un cotxe amb les primeres autoritats, el Sr. Batle i el Sr. Ecònom, van anar a esperar-lo a sa raia de santa Eugènia, com era costum protocolari en qualsevol esdeveniment o visita pastoral o oficial. (Continuarà al següent número)

Jordi Llabrés Sans

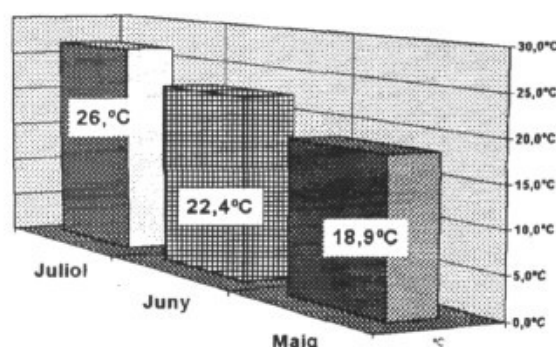
El dia 12 de febrer de 1955 es tingué una

Actualitat de Sencelles

Pluviometria

Temperatura

	Maig	Juny	Juliol
Màximes	24 dia 30	29 dia 20	32,4 dia 24
Mínimes	12,6 dia 10	13,7 dia 3	21,5 dia 9
Mitjana	18,3°C	22,4°C	26,6°C
Total Lit./m2	35,5 l/m²	61,3 l/m²	0,01 l/m²
Dia més plujós	21 l. dia 10	40 l. dia 2	—

Demografia:

Naixements: Maig:

Jaume Llabrés Bibiloni, dia 2
Gerònima Maria Mut Campaner dia 26

Juny:

Antònia Maria Cirer Florit dia 17

Defuncions: Maig:

Antònia Ferragut Ferragut de Cas Murer, † dia 3 als 81 anys.
Catalina Jaume Llabrés de Can Tró, † dia 3 als 95 anys.
Bartomeu Ramis Oliver de Can Baldó, † dia 12 als 65 anys.
Francisca Tomás Fiol de Can Planes, † dia 17 als 89 anys.
Antoni Ferrer Oliver de Cas Pollastre, † dia 18 als 60 anys.
Maties Sans Horrach, † dia 19 als 78 anys.
Gabriel Amengual Canyelles de Can Tano, † dia 25 als 84 anys.

Juny:

Antònia Ferragut Alorda de Cas Alois, † dia 4 als 93 anys.
Antònia Llabrés Mut de Can Lluc, † dia 7 als 79 anys.
Miquel Jaume Oliver de Cas Jai Tit, † dia 19 als 68 anys.

Juliol:

Joana Amengual Pons de Cas Ferreró, † dia 14 als 68 anys.

Noces:

Juliol:

Pere J. Llabrés Fiol de Can Ranyina i Maria Zuàzaga Llabrés de Can Pou dia 6.
Jordi Trobat i Rosa Elena Fernández dia 20 a Ruberts.
Francisco Munar Tomás i Antònia Bennassar Caimari dia 27 a Ruberts.

Antoni Ferrer

Aquest és el sentiment que expressa na Pepa (col·laboradora amb en Toni Ferrer) cap una gran persona que apreciava i estimava.

Darrere nosaltres es tancaven moltes portes, cada dijous anàvem a la presó; però tu i jo sabíem que la llibertat no és una qüestió de reixes; i junts vàrem compartir molts de moments en què sabíem que rebíem més que donàvem i que apreníem de la vida més que ensenyàvem.

Sabies que de persona a persona poques diferències ens separen; i això tú ho tenies molt clar.

Posar-te davant persones que no importava el que haguessin fet i transmetre'ls l'esperança que cada dia és un dia nou i una nova oportunitat per poder decidir viure feliç, en pau i començar d'una manera diferent.

També sabies que per molt grosses que fossin les coses que havien fet, no són ni millor ni pitjor persones que nosaltres, i què, per això, no tenim dret a jutjar-los.

Tot això devora tú era difícil oblidar-ho perquè ho vivies sincerament.

Si algú necessitava parlar o simplement algú que hi fos, tú hi eres. Si algú necessitava casa, a ca teva sempre hi tenia un lloc. I si no se'n temia ningú, millor perquè et sortia del cor hi ho feies de bon de veres.

A vegades, quan les forces m'han flaquejat; als moments més difícils; aquests en què creus que el que fas no serveix de res i t'invadeix la tonteria, sabia que tú hi eres, amb tot el respecte que sempre t'ha caracteritzat, per recordar-me el que realment és bàsic a la vida.

Molt senzill, però molt clar.

I perquè no recordar aquest bon

humor teu tan teu? Sempre tenies alguna gràcia que dir, encara que fos de rampellada.

També recordar els bons moments que hem passat junts i les passejades i xerrades que hem fet plegats.

Encara que físicament no estiguis present, sé que puc comptar amb tú i que em continuaràs animant des d'allà on siguis. Quasi podria endevinar les teves paraules i les teves rialles.

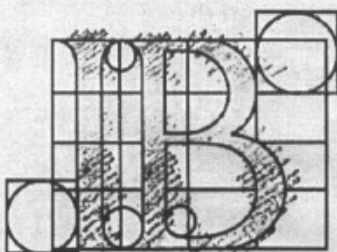
Estic contenta d'haver passat amb tú aquests darrers dies i t'agraeixo tot el que n'he après.

També estic contenta perquè sé que te'n pots haver anat ben tranquil, ja que has viscut com realment la teva consciència i la teva fe t'han dictat: fent el bé i sabent estimar les persones.

Agraeixo que la vida m'hagi permès trobar-me amb una persona com tu.

Que descansis en pau.

Pepa 19/5/1996

Illes Balears

Projecte De País

amb el suport de:

GOVERN BALEAR
Consell Assessor de Ràdio Televisió
Española a les Illes Balears

ASSOCIACIÓ DE LA PREMSA I LA INFORMACIÓ
DE MALLORCA

Comunicació al servei del nostre poble

Carta: Recordança

Tenc ben present encara aquell 18 de maig quan la notícia de la mort de l'amic prevere Toni Ferrer va se com tallar en primavera l'arbre jove carregat de fruits i albirant noves anyades assaonades. La destrelada de la mort d'un amic ens deixa com orfes de la seva presència, companyia i escalf, si ho poguéssim, hauriem allargada per sempre la seva vida entre nosaltres.

El temps passa, però la ferida per la separació, curada per l'esperança, continua oberta i és més dolorosa sobre tot pels seus bons pares Antònia i Jerònia, germans i família i per tota la llarga fila d'amics de tota condició i edat que sempre el recordarem amb enyorança.

En el funeral multitudinari a la seva parròquia nadiua de Sencelles, presidida la celebració de l'Eucaristia pel Senyor Bisbe de Mallorca i concelebrada per prop d'un centenar de preveres, recordarem i encomanarem a Déu la bona i fructifica feina que realitzar al llarg de tota la seva vida. Les seves feines d'altres les continuaran, el que era i com era és el que

sempre recordarem.

S'ha dit i amb molta raó, que vivim dins una societat de l'oblit, oblidam amb massa facilitat.

El que vivim avui l'endemà ho tapa i esborra per altres nous esdeveniments. Però estic ben segur que els que tenguérem la sort de conèixe'l i gaudirem del do de la seva amistat recordarem sobretot la seva gran humanitat. Fou un bon samarità que amorosia i curava les nafres i ferides dels germans amb l'oli de l'amistat, que no només dona consol, sinó que n'és l'únic remei que tot ho cura.

Emprenqué el llarg camí que no té tornada en primavera que és l'erelat de la vida i és quan la nostra terra ens prodiga els fruits més sucosos.

Amic Toni, tu vius ja a l'eterna primavera amb l'amor i pau del Déu pare. Allà, les fulles no caven dels arbres, les flors no es mustien i els fruits són sempre madurs, clarejant de llum viva.

Simó Jordi Garau
Rector de Sencelles

CASE

PERE CIRER VERD

Servei Tècnic
Mòvil 908 63 00 91

Oficina:

C/. Cabana, 65 - Pont D'Inca
Tel. 79 46 18

GESTIMOTOR, S.A.L.

C/. Licores, Solar 176 · B · 3
Pol. Industrial Marratxí
Mallorca · Balears

Case Poclain

Visita dels Centellencs

Fax del president de la Coral La Violeta al director de la Coral Sor Francinaina

Benvolgut Antoni,

Hem arribat sans i estalvis i tothom ja s'ha reincorporat a la feina respectiva. T'escric per agrair-te tot el que heu fet per nosaltres i per dir-te que les hores passades entre vosaltres han deixat un record inesborrable en les nostres ànimes. Hi he anat donant voltes i he arribat a la conclusió que a Sencelles teniu un do especial: sor Francinaina, l'orgue barroc, la basílica-seu-església, la plaça, els carrers tan típics, mossèn Simó-Jordi Garau, la Revista Sa Sella, la Coral, l'Esbart o grup de dansa Es Jonc, la gent,... i un alè viu, molt viu, que convida a participar i entronca amb els punts claus de la història; i la Tele local, és clar, que arriba a totes les llars i permet moltes prestacions.

M'he tornat a escoltar el CD, ara els que ens vàreu regalar, i em reafirmo en l'opinió que me n'havia fet: és molt bonic i demostra que sou un cor molt preparat, amb un director molt savi i exigent. Ha estat un goig el trobament inicial, la missa cantada, el concert, l'intercanvi de records, el cant conjunt, les danses, la resposta efusiva d'un públic molt simpàtic i molt agraït, que pràcticament omplia tots els

bancs de l'Església, el sopar al pati porticat de les Escoles, un sopar riquíssim, les ballades, els cants i tota la fi de festa...(...) ja m'he repassat totes les partitures que em vares portar i les he pogudes seguir amb el CD.

Personalment m'han quedat moltíssimes ganes de tornar amb més calma i passar estones a l'Església, fent visita al Santíssim i a sor Francinaina, per tal de descobrir una miqueta més el vel dels misteris del viure. Dóna molts de records a mossèn Simó-Jordi,...); dóna-li moltes gràcies i digues que m'agradaria participar en la festa de les seves noces de plata sacerdotals (...).

Han estat tres dies molt intensos i molt rics de vivències. Hem fet molts amics i hem pogut sentir el goig de la convivència, que és convit i convivència i comunió espiritual amb tots els que hem compartit tot el vostre ésser. I n'hem sortit regenerats.

Ara encara ens resta un concert a Castellterçol i ... vacances (...).

Espero rebre notícies vostres i a veure si us animeu a tornar-nos la visita. Gràcies per tot. Amicalment. Records a tots!

Josep Maria Mas

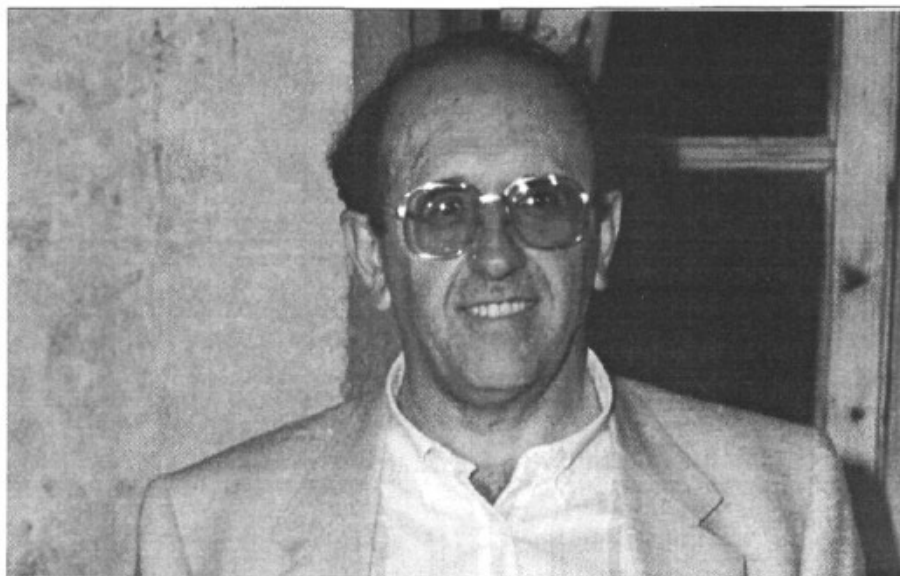
CARTA: Per què?

Després d'un cert temps encara ens ho demanam.

La resposta, encara que hi és, no sembla que justifiqui la teva absència.

Toni, trobarem a faltar aquelles vetllades

engrescades
e n
comentaris
s e n s e
importància,
p e r ò
malgrat tot,
s e m p r e
intentant
t r e u r e
conclusions,
aconsellant,
assessorant...
Però mai
volguent
imposar un

criteri personal, sinó que participant i ajudant a superar entrebancs mitjançant el diàleg.

Encara que eres anònim en el treball i en les tasques diàries, la teva presència i aportació es notaven. Quan a les reunions no hi eres, faltava el teu comentari per poder veure la llum en allò que anàvem a fer.

Et trobarem a faltar, gran "Il·luidador" en defensa de la nostra terra a través de la llengua i la cultura, sempre intentant que traguéssim endavant les coses més tradicionals, fent que

participàssim tots sense cap compensació que no fos més que donar-ho tot en fe dels altres.

Amic, no oblidarem mai la teva ajuda en moments tan trists i difícils, el coratge que ens donaves al xerrar amb tu i la força per

seguir endavant. Gràcies per tot Toni.

Uns Companys

Pub S'AGUAIT
TORRENT, 1 - 07143 BINZALI

Bones Copes, Bon Ambient i Bona Música

OSCA Y CIRER S.A.L.

Tel. 59 15 40
C/. Jardines, 26 - SENCELLES

REPARACION DE TODA CLASE MAQUINARIA AGRICOLA

Persianas Mallorquinas de Seguridad - Metálicas y en aluminio
Puertas Basculantes - Metálicas o forradas en madera
Barreras y Rejas (Artísticas) o Simples
Estrujadoras y Prensas de Uva
Remolques - Toda la gama
Molinos de Pienso - Toda la gama
Compresores a tracción tractor
Venta de Aceite hidráulico y automoción
Venta de hilo para empacadoras

Toni Ferrer, home de fets i de preguntes

Parlar d'en Toni es pot fer des de molts punts distints, perquè la seva personalitat és ampla i molt rica. Jo vull parlar tenint en compte la relació que he tingut amb ell, dels deu darrers anys.

Ho faré des de l'estimació profunda i des del record que a la meua vinguda a Palma ell em va oferir el seu pis gratuïtament. Ho dic així, perquè aquest crec que és un dels seus trets més importants. Disponibilitat i servei, ajuda i gratuïtat. I això, moltes vegades, en el silenci i en l'anonimat. Jo se que abans i després aquest pis ha estat ofert i emprat per moltes persones: ja siguin soldats, militants de moviments cristians d'altres comunitats autònomes, joves sortits de presó...

Aquesta característica de servei des del silenci molta de gent de la barriada de la Resurrecció en podria escriure pàgines i més pàgines, però jo vull remarcar que durant tot aquest temps i abans ja, en Toni va traspasar dia rera dia les portes de la presó per estat unes hores i més hores ja sigui amb les persones que complien condemna, aquests home i dones que havia conegut probablement abans, ja sigui amb l'equip tècnic per tal de veure quin era el camí més correcte per poder ajudar-los. I no acabava aquí la cosa, el seu despatx, petitíssim, sense finestra, però sempre acollidor, ha estat testimoni mut de moltes visites de famílies d'aquells homes o dones que estaven privats de llibertat a uns tres-cents metres.

Què feia en Toni a la presó? En primer lloc, hi era. Aquesta presència constant, per ell no hi havia vacances de presó, no sempre va ésser igual. En principi des de la bona voluntat era una presència que intentava ajudar i molts de cops sofria desenganys. Bon cor, paternalisme, fidelitat evangèlica... de tot hi havia un poc o un molt.

Poc a poc va fer una evolució en la seva presència. Jo diria que va anar des d'una presència bondadosa a una presència

engrescadora. Engrescadora per poder viure lliure, i no sols a la presó. La seva presència no sols era per compartir les dificultats i ésser coixí benèvol, sinó convidada a treballar l'arrel de per què eren al centre penitenciari. Les llargues xerrades als patis, o en les galeries sempre acabaven engrescant.

En Toni sabia estar també hores i més hores ja sigui amb el director, ja sigui amb l'equip de tractament i de seguiment. Volia comprendre la dinàmica interna també dels professionals i funcionaris de la presó.

Una i altra presència feren possible que molts de joves ara visquin en llibertat duent les seves responsabilitats endavant. No sols sortiren de la presó, sinó que mai mes hi tornaren entrar.

I tot això en silenci. En Toni no era un cridaner, era un home de feina i de fets.

Endemés vull dir una altra característica d'en Toni: més que respondre, li agradava preguntar.

Era un home de moltes preguntes. Per això podia a vegades aparèixer com un home insegur. Crec que no. Mes bé li agradava sabre els distints caires de la moneda. I per això preguntava, qüestionava... era un home amb grans inquietuds de conèixer el màxim de coses i en profunditat. El diàleg amb ell era sempre fàcil, perquè sabia escoltar, però, fruit dels seus grans coneixements, podia parlar de quantitat de temes, i per això record amb alegria les llargues caminades per la barriada fins a molt avançada la nit. Jo vaig aprendre moltes coses d'ell.

Podria seguir escrivint d'en Toni moltes de pàgines, però vull acabar. Sols dir gràcies per la teua presència engrescadora a la presó i pels molts de moments "guapos" que hem viscut plegats.

Tomeu Català

Qualcú havia de posar la veu;

qualcú havia de parlar anit; se m'ha demanat que ho faci, i amb temor, amb dolor, però també amb goig, vull compartir amb vosaltres el per què som aquí avui, què hi faig i què celebro.

Voldria tenir la gosadia de parlar amb veu alta del que per mi ha estat i és en Toni, amic que estimo, com un germà, i sé que quan es parla des de l'estimació, es pot parlar amb plena llibertat. Vull parlar-vos del que visc, de la meva experiència-, de teologia no en sé gaire.

En primer lloc, vull dir-vos que no venc a pregar per en Toni, no; sovint es creu que un funeral és per demanar a Déu que s'apiadi, que perdoni, que no condemni a en Toni. El Déu en qui jo crec, no és aquest, gràcies a Déu; jo crec en el Déu que estima, que acompanya, que allibera, que és amic, i bona part d'aquest Déu l'he compartit, l'he manat i cercat amb en Toni. Aquest és el Déu que va creure i predicar en Toni. Avui vull celebrar que en Toni viu, viu plenament amb el Déu de la vida. Aquesta és la meva esperança.

Avui estic aquí, amb vosaltres, perquè necessit pregar per mi; avui pregam per nosaltres, sí, perquè l'experiència de la mort d'en Toni, l'acompanyament de la malaltia em desfà, ho visc com un robatori, no ho entenc, jo també dic- com na Gero - per què, per què, per què... me deixa a les fosques, impotent, patint, vençut, sense poder fer res més que acompanyar-lo aquests darrers temps, estar al seu costat. Per això jo necessito ajuda, coratge, esperança, avui.

I vosaltres, no?

Què em dona esperança avui, ara?

Allò que em dona esperança, allò que m'ajuda és veure que en Toni és benaurat-, això ho sento, ho visc i comparteixo amb vosaltres.

És benaurat perquè ha viscut una vida amb sentit, com ens deia l'Evangeli que hem escoltat; el senzill; la vida des de l'estimació en allò concret: presó, una llesca de pa, una mà amiga, una paraula de coratge... la vida d'en Toni no ha estat banal, d'això jo en som testimoni, del que ha deixat dins mi; per això avui Toni agraeixo la teva vida, i t'ho vull dir: tu vius present en mi perquè has deixat una bona part teva, gràcies.

Especialment vull agrair-te tres coses:

1) t'agraeixo que has estat humà. Una de les coses que m'has deixat i que he après de tu, és que sols l'humà és camí per trobar Déu, la resta són vuits i nous i cartes que no lliuen.

Gràcies perquè has cregut en les persones que tenies al costat i prou; sense floritures. Has cregut que dins cada persona hi ha un caramull de vida que cal descobrir, potenciar, vitalitzar, despertar, estimar.

No és teoria, no; els fets me'n parlen i deixo parlar els fets: més de 24 anys i 8 mesos en aquest barri, vivint el dia a dia, l'alenu de la gent i prou.

En som testimoni amb 13 anys compartits vivint plegats i units. Són moltes coses, massa coses. Un constant obrir els ulls per veure, escoltar i respondre al que hi havia al que la gent alenava, en els moments concrets: crear l'A.VV., o la Guarderia, perquè les mares poguessin treballar i pagar el lloguer, o aturar la circulació per exigir un semàfor després de tres morts inútils. Fets així són el dia a dia, sense històries ni coverbos.

Més de 10 anys de presència a la presó. I el que més t'agraeixo és el que ho fesis calladament; sense fer caritats caritatives o duent-los tabac; sinó estant on has d'estar, fent el que has de fer; i fer-ho sense renou ni publicacions, ni aplaudiments, ni reconeixement.

Simplement hi eres i prou. Tan silenciosa-

ment que niael teu poble -que tant et coneixien i estimaven- ho sabien; ho varen saber ahir, quan tu ja no hi eres; això m'agrada Toni, això em parla de l'humà; més silenciosament impossible.

Però persones parlen, persones amb nom i llinatge, presents: Fernando, José, Marcos, Tolo; Gabi..., ells i molts d'altres en són testimoni vivent de què són molts els que estan en llibertat gràcies a la teva presència i ajuda incondicional. Ells avui m'encoratgen Toni.

2) T'agraeixo que has estat amic. Bon amic, l'amic sempre disponible; atent i present. Amic que escolta i acull, més que parlar.

De tu, tragares molt, potser massa... però el que t'empessolaves tu, ho vessaves en amistat. D'això també en som testimoni.

Ets amic fidel, amb aquesta fidelitat a prova de foc, especialment en els moments de fosca; en record molts de moments així, i tu, present.

I amic dels més febles, petits, senzills; per això has volgut romandre tant de temps en una barriada obrera, o a la presó, perquè vares aprendre que aquests eren els veritables mestres i els escoltaren.

3) T'agraeixo Toni, que has estat creient. Creient en Déu com a Pare, creient en l'Església de Jesús que en molts de moments no et coincidia amb l'Església Institució. Saps bé que

preferies les galeries de la presó, on aprenies, que fer classes al Seminari on era un altre món, mal d'entendre per tu; per això optares lliurement pel que creies que havies de fer; pel Déu dels petits i senzills. Aquesta era la teva fe que predicaves amb fets.

Creient en el Déu de la vida i ho transpassaves amb la teva rialla, la sorna o la serietat, segons creies.

Aquesta fe t'empenyia a recomençar una i altra vegada, malgrat el cansament, desencís o decepcions; era fe arrelada en la realitat i gastada en l'esperança.

Per això Toni, avui celebrem l'Eucaristia, tot un signe que em recorda a tu. Quantes vegades has compartit voltant la taula moments de festa i de dolor! I t'hi feies present.

Avui feim plegats aquest mateix gest; Jesús comparteix aquests moments nostres a taula; acompanya el nostre camí, enforteix la nostra esperança.

Perquè t'estim Toni, te sento dins mi, present, viu; viu i cridant-me a viure.

Avui tu i Jesús ens crides amb força: la mort ens ha robat en Toni, però no ens podrà robar l'esperança. Gràcies Toni.

Pere Mascaró.
22 de Maig 96

SUBSCRIPCIÓ PER UN ANY, 1.000 Ptes

Nom:
Cognoms:
Carrer: núm.:
Població: cp:
Banc o Caixa: oficina
carrer: núm. de compte:

Feu arribar aquesta butlleta a qualsevol membre de l'equip de redacció o enviau-la a:

firma

Sa Sella Sencelles. Antoni Maura, 5

Carta: senyals de trànsit

Des que vaig començar a col·laborar a Sa Sella sols havia escrit de coses en general però a n'aquest escrit vull fer-ho d'una curiositat del poble de Sencelles.

Quan anava a l'escola primària vaig tenir un mestre, Don Andreu Llompart, que dos dies a la setmana mos donava una hora d'urbanitat que era més o manco de la manera de comportar-se en quant a les altres persones, medi ambient, etc. i una d'elles era l'educació; uns més i altres manco aprengueren a ser educats.

Més tard als 18 anys vaig anar a escola amb l'amo en Pau Bunyola per preparar-me per a l'examen de conduir; a n'aquell temps no hi havia autoescoles i mos daven uns llibres, crec que eren dos, un de normes viàries i l'altre de senyalització.

Al llibre de senyalització i havia un senyal que és rodó amb el fons blau envoltat de vermell i amb una franja també vermella que significa PROHIBIT APARCAR, un poc més avall d'aquesta PROHIBICIÓ n'hi havia una altra que era com l'anterior però endemés duia a cada part de la franja vermella un I i un II que vol dir que l'aparcament és prohibit els dies parells o imparells. El codi de la circulació ha anat canviant de la manera que el tràfic ho ha demanat i ha sortit un híbrid que és el senyal motiu del tema que tractam i que a davall te una aclaració "Del 1 al 15" i "Del 16 al 31".

A Sencelles hi ha una senyalització de prohibit aparcar variada, però crec que seria més adient que posassin, en lloc dels senyals, un ramell, almanco donaria un altre LOOK al poble i tendríem la mateixa validesa que les que hi ha ara.

Des de l'1 de març de 1995 cada dia feiner vaig a Costitx a fer feina i com que aquest tema ja fa temps que el duia entreveusat vaig anar

fent una estadística, que ara tant està de moda, i vos vull donar sols unes xifres que he tretes: al meu itinerari hi ha quatre senyals dels esmentats abans i no hi ha hagut cap dia que trobàs que es compleixen les normes.

Amb un any al carrer Antoni Maura al "Ceda el paso" de can París m'he trobat 142 vegades amb vehicles que enveïen la meua part en voler voltar cap al carrer des Rafal; 164 vegades he hagut de cedir el pas a vehicles, que anant per la llei, eren els cotxes que estaven mal aparcats els que impedièn, que 15 dies uns i altres 15 els altres, hagin de cedir el pas als que van en sentit contrari. Aquestes xifres són sols orientatives si el Regidor encarregat del tràfic en vol més gustosament les hi serviré perquè supòs que hi deu haver un REGIDOR encarregat d'aquests temes o no?

Excús xerrar dels dies de Festa Major, santa Àgueda, sa Fira, etc. llavors la dificultat ja no és si vas motoritzat sinó com a simple vianant on te jugues una cama o més.

Allò de les classes d'urbanitat ve a col·locació perquè hi ha SET VEHICLES que durant aquest any CADA DIA ESTAN MAL APARCATS i a vegades són els creadors d'un caos circulatori de grosses proporcions.

Amb tot això que vos he contat i que ho podeu veure cada dia encara vos diré més: Qui es vol posar unes missions que d'aquí a un any les coses seguiran igual? Déu que te molt més coneixement del que mos pensam i crec que amb la intercessió de la Beata no han volgut que qualche dia passi qualche desastre irreparable però també qualche vegada es poden despistar i pot succeir i llavors serà el "llant i cruixir de dents".

Sebastià Siquier i Ramis
Son Calussa, maig 1996

Servei Nòmina

Més per la seva nòmina

Targeta VISA.
Targeta 4B
(6.000 caixers sense
comissió).

Servei
TELEMARCH.

Préstecs
hipotecaris en
condicions
preferents.

Assegurances
gratuïtes.

Atractiu interès.

Anticipació de la
nòmina i préstecs a
baix interès.

1 9 2 6 **70** 1 9 9 6
Any

BANCA MARCH

TRIBALLAM PER MERÈTER LA VOSTRA CONFIANÇA